

Helaas Pindakaas

Op 1 augustus komt mijn neef naar beneden en zegt dat hij slecht nieuws heeft. Wij vragen wat dat is. Nou de pindakaas (van AH met stukjes noot) die zijn moeder zou meebrengen voor ons, is door de douane op Schiphol in beslag genomen. Levensgevaarlijk in de handbagage. Nou was het in de ochtend dus wij verdenken de douaniers ervan gewoon nog niet ontbeten te hebben. Want lekker is het.

Helaas ook voor mijn auto. Blijkbaar is de diesel in Nederland schoner dan hier. Hij vertoont dezelfde kuren als het jaar ervoor. Maar het blijkt een ordinaire verstopping van leidingen en carburateur. Na opgehaald te zijn per autoambulance kan ik hem na een week weer halen. Echter de volgende morgen blijkt hij weer niet te starten. En wederom zou hij afgevoerd per ambulance. Maar de dame van de garage belt, het kan ook de sleutel zijn. En inderdaad, met de oude sleutel start hij weer.

Helaas ook voor mijn computer. Die geeft na een heel aantal jaren trouwe dienst de pijp aan Maarten. Het meeste is opgeslagen. Maar natuurlijk niet de e-mailadressen. Ook dat wordt weer opgelost. Maar de door moeders zo zorgvuldig bewaarde laptop is al dusdanig verouderd zonder ooit gebruikt te zijn dat het een heel karwei is om hem aan de praat te krijgen.

Maar met de pups gaat het goed. Die groeien als kool en wonen overdag sinds Nollie haar verjaardag in het aanstaande kippenpaleis. Het is een prachtige ruimte geworden waar ze lekker buiten kunnen ronddollen. Ook laten we ze een aantal keren per dag in de tuin ravotten met de andere honden. Taupe vindt dat de zoogperiode voorbij is en om dat voor de pups eenvoudiger te maken gedraagt ze zich als een heuse wolf. Elke maaltijd wordt voor de kinderen weer uitgebraakt. (Waarop die dan ook dol enthousiast komen aansnellen).

De hondjes zorgen voor heel wat vol gepieste kranten. En om te zorgen dat de geuren zo snel mogelijk verminderen stellen we een team aan van poepverbranders! Gelukkig kunnen we de meeste ochtenden wel degelijk buiten ontbijten. 's Nachts wonen de kleintjes nl. in de opkamer. En dat geeft aparte geuren in huis.

De jonge kipjes zijn aan de leg. Het zijn nog geen eieren om de gasten op te trakteren, maar het is een begin. Het kleine haantje had ze tot voor kort met rust gelaten, maar ineens is zijn interesse gewekt. Regelmatig zien we hem in volle vaart achter ze aansnellen. Zij doen hun naam eer aan, want we noemen ze de roadrunners. Een heel spektakel dus. Ook hebben we er weer 5 kuikens bij. De ene bruine kip signaleerden we maar sporadisch om op 18 augustus op te duiken in de paardenstal met een vijfling aan de voet.

De moestuin haalt de shade in. De aardappels zijn gerooid door mijn neven en nicht. De courgettes gaan weer volop door. (Al leken die geen echte last van de droogte te hebben, ze werden alleen wat geler en harder dan normaal) We oogsten pompoenen, bietjes en paprika's. Om van de bonen en peultjes maar niet te spreken. Ook de raapstelen maken een doorstart en staan ineens weelderig te groeien. Waarvan we dan eindelijk de lang verwachte stampot kunnen maken. De courgettes worden weer verwerkt tot soep en ook de pompoenen gaan in partjes de diepvries in.

Het is erg druk met gasten. Het past allemaal precies in elkaar. Met af en toe een hapering of omdat mensen een dag te vroeg arriveren, of omdat er onverwachte gasten volledig verzopen aan de poort staan. Op Maria Hemelvaart is er in de wijde omgeving geen bed meer te vinden. Dit door een festival in de buurt en de comice rural van het aangrenzende kanton. Dan stuur je iemand toch ook niet weer weg.

Ook gaan we kijken bij de Europese kampioenschappen schapen scheren die in Corbigny worden gehouden. Een groots spektakel dat heel veel mensen trekt. Eigenlijk had ik ook mijn schapen daar tentoon zullen stellen. Maar doordat mijn auto niet reed kon ik de trailer niet trekken. En om nou de volledig verregende lammeren achter in moeders kangoo te zetten leek me ook niet zo'n goed idee.

We hebben nog steeds lekker zomer weer maar wel regelmatig afgewisseld met een stevige onweersbui. De nacht van 17 op 18 augustus houdt het gewoon niet op. Het trekt van links naar rechts en weer terug. Het water komt met bakken uit de lucht.

De zwaluwen gaan maar door. De zwerm bij ons wordt in ieder geval alleen maar groter. Het hoeveelste nestje er zit weet ik niet meer. De ouders zwermen rond en blijkbaar zijn er genoeg insecten. Voor het paard is het fijn want daar blijft het aardig vlieg vrij.

Wat de paddenstoelen betreft: die in onze wei groeien zijn eetbaar. Ze noemen ze hier les roses des prés. Ze smaken lekker, maar je moet ze wel plukken als de onderkant nog oud roze is. Blijkbaar groeien deze in elke weide waar vee loopt. Toch schijn je weer uit te moeten kijken in verband met leverbot. Maar ja, rauw wilde ik ze toch al niet eten!

Ook de druivenoogst loop de spuigaten uit. We zien ons zelfs genoodzaakt om ervaren plukkers in te huren! De helft van de oogst is binnen, maar niet in ons. Van de andere helft maken we sap.

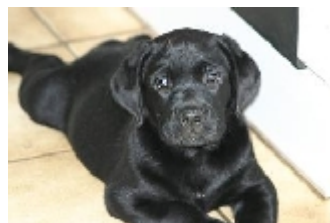
Ons vorig jaar gepote perzikboompje weert zich ook. Er zijn 3 perzikjes blijven hangen die langzaam aan rijp worden. En waar we eind augustus heerlijk van smullen.

Wolf krijgt eindelijk zijn zin en ontpopt zich als een ervaren babysitter. Alleen als het om de piep speeltjes gaat wil hij die voor zich zelf. Om het zo snel mogelijk onklaar te maken.

Doordat het de laatste dagen van augustus vreselijk warm is laten we ze vaker los en leggen ze zich te rusten op de keukenvloer.

De laatste dag van augustus is het op met de pret. De familie breekt op en reist af. Bij ons blijft Tjal, de rest gaat in Nederland wonen.

Bob

Ziggy

Tjal

Bisou

Lieve lieden, dit is het weer voor nu. Bij vragen: Miss Norpel weet raad,

Nol en Koos

